

T 154595

การเสพแอมเฟตามีนซ้ำในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว และเป็นภาระในการรักษาพยาบาล การควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางหนึ่งในการลดปัญหาการเสพซ้ำ การวิจัยเชิงพรรณนาค้างนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพแอมเฟตามีนซ้ำของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นวัยรุ่นที่เสพแอมเฟตามีนซ้ำที่เข้ารับการรักษที่แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2545 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2546 และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแบบประเมินสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการซื้อขายแอมเฟตามีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา สถิติไคสแควร์ และสถิติฟิชเชอร์

ผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงถึง 22%, 33% มีอายุระหว่าง 15-18 ปี, 81% ของกลุ่มที่ได้รับการศึกษามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 60% อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 1,500-10,000 บาทต่อเดือน 58% มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันเป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาแอมเฟตามีนซ้ำเป็นครั้งที่ 2 ถึง 66% และ 89% เป็นผู้ที่มิช่วงระยะเวลาหยุดเสพ 60 วัน กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเสพแอมเฟตามีนซ้ำนานต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และสถานภาพสมรสของบิดามารดา และพบว่ากลุ่มที่มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษามากมีระยะเวลาการเสพซ้ำนานกว่ากลุ่มที่มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาน้อย

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่าง 30% มีสมาชิกในครอบครัวอย่างน้อย 1 รายที่เสพแอมเฟตามีนโดยสมาชิกที่ถูกระบุเป็นพี่ชาย ลูกพี่ลูกน้อง น้องชายและน้องสาว 57% อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการซื้อขายแอมเฟตามีนในระดับปานกลางและมาก สาเหตุของการกลับมาเสพแอมเฟตามีน 3 ลำดับแรก คือการหักห้ามใจไม่ได้ มีเรื่องไม่สบายใจ และทำให้สบายใจคลายเครียด

ผลการวิจัยชี้ประเด็นที่น่าสนใจคือ มีเพศหญิงที่เสพซ้ำถึง 22% มีการเสพติดยาและการเสพซ้ำในช่วงอายุที่น้อยและมีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นการประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการในการแก้ไขปัญหานี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถหักห้ามใจตนเองได้เมื่อกลับไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดิมที่มีการเสพแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นประเด็นที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรนำไปพิจารณาเพื่อพัฒนาวิธีการบำบัดรักษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ABSTRACT

TE 154595

Amphetamine reuse is a serious problem that impacts the individual, the family, and is a burden of care. Controlling related factors is one of the strategies to decrease this problem. This descriptive study aimed to explore the related factors of amphetamine reuse among adolescents. The study subjects were 100 adolescents, purposively selected, who were readmitted for treatment at Thunyarak Hospital during December 2002 to January 2003 and met inclusion criteria. The data was obtained by a self-administered questionnaire consisting of demographic data and environmental support of amphetamine business and use. Data was analyzed using descriptive statistics, Chi-square and Fisher exact probability test.

The results were as following:

1. *Characteristic factors.* Twenty-two percent of the sample were female, while 33 % were 15-18 years old, 99% of the population were educated and of these, 81% were found to have had primary and secondary education. The sample also found that 60% came from a family income of 1,500 – 10,000 Bath/month, while 58% came from non-broken family. Sixty-six percent of the sample had been readmitted to Thunyarak Hospital for the second time and 89% were drug free for a 60 day period. The subjects who had various periods of drug free addiction did not differ in sex, age, educational level, salary, and marital status of their parents. Moreover, those who were readmitted more frequently had longer periods of drug-free addiction than those with fewer readmissions.

2. *Environmental factors.* Thirty percent of the sample had at least one family member that currently used amphetamine. These identified members were older brothers, cousins, uncles, and both older and younger sisters. Fifty-seven percent of the sample reported living in the environment that supports amphetamine use at a moderate and high level. The number one reason for amphetamine reuse was found to be the inability to control their behavior, followed by having psychological distress and finally, for relaxation purposes only.

The findings suggest that the incidence of women accounted for 22% who are addicted to amphetamine use and then relapse is on the rise. In addition, the addiction and relapse of this drug was found to be present in the subject as early as primary or secondary school. Therefore, collaborative efforts to curtail this problem are imperative with the Ministry of Education. Finally, it was also found that subjects were unable to control themselves when returning to their former environment of amphetamine use. This finding should be considered in order to develop a more effective treatment program.